

nevezve ki a budai vilajet helytartójává, maga Eszékre sietett. Olyan gyorsan haladt, hogy Károly herceg nem érhetette utol. Így a császáriak és magyarok október 2-án Szegedet kezdték megvívni, melynek felmentésére Nándorfehérvárból nagyobb török had közeledett. A császáriak egyrésze Veterani tábornok alatt Barkóczy huszárjaival a török elé ment s október 20-án Zentánál teljesen megverte. Alighogy a harc végetért, újabb 7000 török érkezett s ismételve hevesen tört a kimerült üldözőkre. Ezek azonban most is győzedelmeskedtek a törökön, mire Veterani és Barkóczy óriási zsákmánnyal tértek vissza Szeged alá, mely október 23-án megadta magát. Ugyanezen időben foglalta el Lajos badeni örgróf Simontornyát, Pécsét, Siklóst és Kaposvárt. A török ellenállása megtört. Még ez évben Velence is nagy sikereket ért el Morea félszigeten, az 1686-i hadjárat tehát dus eredményeket hozott a keresztény seregek számára.

Véget ért a másfél százados török uralom s amint a nyugati nemzetek legtöbbje kisebb-nagyobb számmal képviselve voltak a budai táborban, éppen úgy Buda megvételének örömhírét az egész Európa viharos lelkesedéssel üdvözölte. Nagyszerű egyházi és világi ünnepélyeket rendeztek Franciaország kivételével mindenütt. Itthon is voltak hálaadó istentiszteletek, megkonduktak a felszabadulást hirdető harangok s a végvárakban örömtüzeket gyújtottak a leirhatatlan öröm kifejezésére. A templomokban pedig felhangzott a *Te Deum laudamus*...

Magyarország hosszú megpróbáltatása véget ért s új élet hajnal derengett a lelkeken... (V L.)

Magyar zászló

Piros, fehér és zöld színben
Lengő magyar zászló,
Többet mesélsz a szívemnek,
Mint sok cifra száz szó.

Soha, soha el nem hagytad
A hős magyar népet,
Melyet annyi balszerencse,
Annyi veszély tépett.

Ott lebegtél vitéz magyar
Seregek élén büszkén
S vezetted a harcosokat,
Mint biztató tüzfény.

Te alattad vívta harcát
Rákóczi, Bem, Klapka,
Küzdelmüket a történet
Írta aranylapra.

Széttördelték szép országunk,
Hej, hogy fáj a szívem,
De te ott lengsz bátoritva
Mi fölöttünk híven.

S addig, míg te vezetsz minket,
Félre gond és bánat!
A régi, nagy Magyarország
Majd újból feltámad!

Feleki Sándor.